DOMSTOLENS DOM (fjerde afdeling)
25. september 1985 *

I sag 149/84

angående en anmodning, som Cour d'appel de Rennes i medfør af EØF-traktatens artikel 177 har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag

Anklagemyndigheden i Saint-Nazaire,

Direction interdépartementale de la concurrence et de la consommation,

mod

Jacques Binet, Roland Rigault og Yvonne Jan, gift Joly,

at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af EØF-traktatens artikel 3, litra f), artikel 5, artikel 30 og artikel 36,

har

DOMSTOLEN (fjerde afdeling)

sammensat af afdelingsformanden G. Bosco, dommerne P. Pescatore, T. Koopmans, K. Bahlmann og T. F. O'Higgins,

generaladvokat: Sir Gordon Slynn
justitssekretær: fuldmægtig D. Louterman

efter at der er afgivet indlæg af:

— tiltalte i hovedsagen J. Binet, ved advokat R. Brunois, Paris;

— den franske regering ved S. C. de Margerie som befuldmægtiget, bistået af fuldmægtig I. Knock;

— Kommissionen for De europæiske Fællesskaber ved juridisk konsulent R.-C. Béraud, som befuldmægtiget, bistået af N. Coutrelis, Kommissionens juridiske tjeneste,

og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse den 14. maj 1985,

afsagt følgende

* Processprog: Fransk.

DOM

(Sagsfremstillingen udelades)

Præmisser

1 Ved dom af 13. juni 1984, indgået til Domstolen den 18. juni s.å., har Cour d'appel de Rennes i medfør af EØF-traktatens artikel 177 forelagt to præjudicielle spørgsmål vedrørende fortolkningen af traktatens artikler 3, 5, 30 og 36 for at kunne afgøre, om en national ordning, der foreskriver en mindstepris på brændstoffer ved salg til forbruger, er forenelig med fælleskabsretten.

2 Spørgsmålene er blevet rejst under en straffesag mod tre personer, som bl.a. er tiltalt for at have anvendt ulovlige priser ved at udbyde superbenzin og normalbenzin til salg under den mindstepris, som er fastsat månedligt i henhold til en række ministerielle bekendtgørelser, arrêté ministériel nr. 82-10/A, nr. 82-11/A, nr. 82-12//A og nr. 82-13/A, af 29. april 1982. Alle tre tiltalte er blevet frifundet herfor ved Tribunal correctionnel de Saint-Nazaire, hvis domme anklagemyndigheden imidlertid har anket til appelretten.

3 På grundlag af en gennemgang af den mindsteprisordning for brændstoffer, som blev indført ved nævnte ministerielle bekendtgørelser, har appelretten antaget, at enhver sænkning af forsyningsprisniveauet på markederne i Fællesskabets øvrige medlemsstater kun må antages at kunne slå igennem på prisniveauet ved salg i detailleddet inden for de grænser, der er fastsat af regeringen. Under disse forhold var retten i tvivl om, hvorvidt en sådan ordning var forenelig med fællesskabsretten.

4 Med henblik på afgørelsen heraf har appelretten herefter forelagt Domstolen følgende to præjudicielle spørgsmål:

»1) Er det foreneligt med artiklerne 3, 5 og 30 i traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, at en medlemsstat indfører en ordning, hvorved der fastsættes maksimale prisafslag for salg til forbruger af brændstoffer?

2) Kan en medlemsstat, begrundet i ufravigelige hensyn til beskyttelse af den offentlige orden, med hjemmel i EØF-traktatens artikel 36 indføre en sådan ordning for fremstilling, distribution og forbrug af brændstoffer?«

5 Domstolen har allerede tidligere behandlet de samme spørgsmål i dommen af 29. januar 1985 (Cullet, 231/83, Sml. 1985, s. 315), hvor de var rejst under en tvist vedrørende anvendelsen af den samme nationale ordning. Under retsforhandlingerne i nævnte sag blev der givet en redegørelse for detaljerne i den nationale ordning, på grundlag af hvilken Domstolen var i stand til at foretage en fortolkning af de gældende fællesskabsretlige bestemmelser.

6 På grundlag af sin prøvelse fastslog Domstolen:

— EØF-traktatens artikel 3, litra f), og artikel 5 er ikke til hinder for en national ordning, hvorefter de nationale myndigheder fastsætter en mindstepris for detailsalg af brændstoffer;

— en sådan ordning er i strid med traktatens artikel 30, når mindsteprisen udelukkende fastsættes på grundlag af de nationale raffinaderiers overtagelsespris, og denne er afhængig af den officielle listepris, som udelukkende beregnes på grundlag af de nationale raffinaderiers kostpris, såfremt brændstofpriserne på de europæiske markeder afviger mere end 8% fra denne kostpris.

7 Hvad angår fortolkningen af traktatens artikel 36, statueredes det i samme dom, at en lovgivning, der foreskriver en mindstepris for brændstoffer, ikke kan anses for at være begrundet i et hensyn til beskyttelse af den offentlige orden i artikel 36's forstand.

8 Da der ikke i den foreliggende sag er fremkommet nye omstændigheder, henvises der for så vidt med henblik på besvarelsen af de af Cour d'appel de Rennes forelagte spørgsmål og mht. de præmisser, besvarelsen er baseret på, til nævnte dom af 29. januar 1985, hvoraf en kopi vedlægges denne dom.

Sagens omkostninger

9 De udgifter, der er afholdt af den franske regering og Kommissionen, som har afgivet indlæg for Domstolen, kan ikke godtgøres. Da sagens behandling i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den nationale ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagens omkostninger.

På grundlag af disse præmisser

kender

DOMSTOLEN (fjerde afdeling)

vedrørende de spørgsmål, som er forelagt den af Cour d'appel de Rennes ved dom af 13. juni 1984, for ret:

1) EØF-traktatens artikel 3, litra f), og artikel 5 er ikke til hinder for en national ordning, hvorefter de nationale myndigheder fastsætter en mindstepris for detailsalg af brændstoffer.

2) En sådan ordning er i strid med traktatens artikel 30, når mindsteprisen udelukkende fastsættes på grundlag af de nationale raffinaderiers overtagelsespris, og denne er afhængig af den officielle listepris, som udelukkende beregnes på grundlag af de nationale raffinaderiers kostpris, såfremt brændstofpriserne på de europæiske markeder afviger mere end 8% fra denne kostpris.

3) En lovgivning, der foreskriver en mindstepris for brændstoffer, kan ikke anses for at være begrundet i et hensyn til beskyttelse af den offentlige orden i traktatens artikel 36's forstand.

Bosco Pescatore

Koopmans Bahlmann O'Higgins

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 25. september 1985.

P. Heim
Justitssekretær

G. Bosco
Formand for fjerde afdeling